

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1995 r.

w sprawie zasad i trybu granicznej oraz pocztowej kontroli dewizowej, a także rodzaju dokumentów wymaganych przy wywozie lub wysyłaniu za granicę wartości dewizowych.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1994 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 136, poz. 703) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy administracji celnej oraz organy Straży Granicznej wykonują graniczną kontrolę dewizową według zasad i w trybie kontroli celnej, ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia.

§ 2. 1. Osoby krajowe i zagraniczne, dokonujące wywozu za granicę wartości dewizowych, obowiązane są, z zastrzeżeniem ust. 3, udokumentować uprawnienie do wywozu jednym z następujących dokumentów:

- 1) zaświadczeniem banku, według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia, stwierdzającym uprawnienie do wywozu określonych zagranicznych środków płatniczych,
- 2) pisemnym zgłoszeniem przywozu do kraju wartości dewizowych, według wzoru stanowiącego załącznik

nr 2 do rozporządzenia, potwierdzonym przez urząd celny — w razie powrotnego wywozu wartości dewizowych za granicę,

- 3) innym dokumentem, od którego posiadania, stosownie do warunków przewidzianych w zezwoleniu dewizowym, uzależniony jest wywóz za granicę określonych wartości dewizowych.

2. W razie powrotnego wywozu za granicę wartości dewizowych znajdujących się w kasie statku (polskiego lub obcego), wywóz następuje na podstawie pisemnego zgłoszenia ich przywozu, dokonanego przez kapitana statku na formularzu według wzoru ustalonego przez Prezesa Głównego Urzędu Celnego, potwierdzonego przez urząd celny.

3. Udokumentowanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane, jeżeli przedmiotem wywozu są:

- 1) zagraniczne środki płatnicze, których łączna wartość nie przekracza równowartości 5.000 ECU, a w przypadku osób zagranicznych — 2.000 ECU,

- 2) dewizy i papiery wartościowe wystawione za granicą na nazwisko osoby zagranicznej dokonującej ich wywozu,
- 3) czeki podróżnicze podpisane przez osobę zagraniczną dokonującą ich wywozu za granicę.

§ 3. 1. Wywóz za granicę wartości dewizowych podlega ustnemu zgłoszeniu urzędowi celnemu (placówce Straży Granicznej), a ich przywóz z zagranicy, z wyłączeniem przypadków, w których przedmiotem przywozu są wartości dewizowe określone w § 2 ust. 3, podlega zgłoszeniu pisemnemu.

2. Osoby krajowe i zagraniczne zainteresowane uzyskaniem od urzędu celnego (placówki Straży Granicznej) potwierdzenia przywozu do kraju wartości dewizowych, których przywóz, zgodnie z ust. 1, nie podlega zgłoszeniu pisemnemu, mogą dokonać zgłoszenia w formie pisemnej.

§ 4. 1. Urząd celny (placówka Straży Granicznej) potwierdza pisemne zgłoszenie przywozu wartości dewizowych, chyba że stosownie do przepisów dewizowych potwierdza przywóz na innym dokumencie.

2. Potwierdzenie pisemnego zgłoszenia przywozu wartości dewizowych następuje przez odcisnięcie pieczęci urzędu celnego (stempla placówki Straży Granicznej) i datownika na zgłoszeniu oraz zamieszczeniu na nim podpisu pracownika kontrolującego.

3. Dokumenty wymagane przy wywozie za granicę wartości dewizowych urząd celny (placówka Straży Granicznej) oznacza adnotacją „wywieziono” i potwierdza w sposób określony w ust. 2.

§ 5. Urząd celny (placówka Straży Granicznej) dopuszcza powrotny wywóz za granicę walut obcych po stwierdzeniu, że są one wywożone w tej samej walucie, w ilości nie większej niż przywieziona i potwierdzona przez urząd celny (placówkę Straży Granicznej). W razie wymiany w banku waluty obcej na inną walutę obcą lub powrotnej wymiany waluty polskiej na walutę obcą, wywóz uzależniony jest od zaświadczenia banku stwierdzającego uprawnienie do wywozu walut pochodzących z wymiany. Przepis niniejszy stosuje się odpowiednio do innych niż waluty obce zagranicznych środków płatniczych.

§ 6. Wysyłane za granicę paczki pocztowe zwykłe lub z podaną wartością, przesyłki listowe zwykłe i polecone oraz listy z podaną wartością, zwane dalej „przesyłkami pocztowymi”, podlegają kontroli dewizowej, z wyłączeniem przesyłek pocztowych, których nadawcą jest bank upoważniony do dokonywania czynności obrotu dewizowego i związanych z nimi rozliczeń.

§ 7. 1. Organy administracji celnej wykonują kontrolę dewizową przesyłek pocztowych nadawanych za granicę według zasad i w trybie kontroli celnej, z uwzględnieniem zmian wynikających z rozporządzenia.

2. Organy administracji pocztowej wykonują kontrolę dewizową przesyłek pocztowych nadawanych za granicę w trybie i według zasad przewidzianych w § 8—13.

§ 8. 1. Wysyłanie za granicę wartości dewizowych może nastąpić tylko w listach poleconych lub listach i paczkach z podaną wartością w stanie otwartym, za okazaniem pracownikowi pocztowemu przyjmującemu przesyłkę wysyłanych za granicę wartości dewizowych i po udokumentowaniu uprawnienia do wysłania jednym z dokumentów określonych w § 2 ust. 1.

2. Banki upoważnione do dokonywania czynności obrotu dewizowego i związanych z nimi rozliczeń mogą wysyłać za granicę wartości dewizowe w przesyłkach pocztowych nadawanych w stanie zamkniętym; przesyłki takie podlegają ewidencjonowaniu w oddzielnej księdze nadawczej.

§ 9. 1. Przy nadawaniu do wysłania pocztą za granicę listu poleconego albo listu lub paczki z podaną wartością zawierających wartości dewizowe dopuszczone przepisami dewizowymi lub indywidualnym zezwoleniem dewizowym do wysłania za granicę, pracownik pocztowy przyjmujący przesyłkę stwierdza tożsamość osoby zgłaszającej się w celu nadania przesyłki i odnotowuje w księdze przyjęć przesyłek jej imię i nazwisko oraz nazwę dokumentu tożsamości, nazwę instytucji, która dokument wystawiła, a także numer i datę jego wystawienia. W księdze przyjęć odnotowuje się również adres nadawcy umieszczony na przesyłce, jeżeli nadawcą jest inna osoba niż zgłaszająca nadanie przesyłki.

2. Pracownik pocztowy jest obowiązany uzyskać informację od osoby nadającej list polecony albo list lub paczkę z podaną wartością, czy przesyłka nie zawiera także innych wartości dewizowych poza wartościami skontrolowanymi.

3. Opakowania i zamknięcia przesyłki zawierającej wysłane za granicę wartości dewizowe dokonuje nadawca w obecności pracownika pocztowego przyjmującego przesyłkę.

§ 10. Pracownik pocztowy odnotowuje na dokumencie, stwierdzającym uprawnienie do wysłania za granicę określonych w nim wartości dewizowych, rodzaj i cechy przesyłki, a także treść informacji, o której mowa w § 9 ust. 2, i zamieszcza na nim oraz na adresowej stronie przesyłki adnotację „wysłano”, potwierdzając to na dokumencie swoim podpisem oraz odciskiem datownika.

§ 11. Przepisów § 9 ust. 1 i 3 oraz § 10 nie stosuje się do listów poleconych oraz listów i paczek z podaną wartością, wysyłanych za granicę przez banki upoważnione do dokonywania czynności obrotu dewizowego i związanych z nimi rozliczeń, z zachowaniem przepisu § 8 ust. 2; przesyłki te powinny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem stempla „wolne od kontroli dewizowej”.

§ 12. 1. Pocztove urzędy wymiany powinny wskazywać właściwemu urzędowi celnemu przesyłki nasuwające przypuszczenie, że zawierają wartości dewizowe, których wysyłanie za granicę podlega ograniczeniom dewizowym.

2. Jeżeli w przesyłce nadanej do wysłania za granicę zostaną ujawnione wartości dewizowe umieszczone w sposób nie wskazujący na zamiar ich ukrycia przez nadawcę, w szczególności w razie wymienienia ich w dokumentach przewozowych lub deklaracjach celnych, urząd celny powinien zażądać od nadawcy dostarczenia dokumentu stwierdzającego uprawnienie do ich wysłania.

§ 13. Jeżeli wartości dewizowe, określone w dokumencie stwierdzającym uprawnienie do ich wysłania za granicę, są wysyłane częściowo, pracownik pocztowy dokonujący kontroli dewizowej odnotowuje każdorazowo na dokumencie rodzaj i kwotę wysyłanych wartości dewizowych oraz zamieszcza na nim i na adresowej stronie przesyłki adnotację „wysłano”, potwierdzając to na dokumencie swoim podpisem i odciskiem datownika; aż do całkowitego wykorzystania uprawnienia dokument pozostaje w urzędzie pocztowym.

§ 14. Dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 1, po zamieszczeniu na nich przez organy wykonujące kontrolę dewizową przewidzianych w rozporządzeniu adnotacji, podlegają zwrotowi osobom, które przedstawiły je do kontroli; dokumenty te mogą być uznawane tylko w okresie ich ważności, który wynosi 6 miesięcy od dnia ich wystawienia.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 1995 r., z wyjątkiem przepisów § 2 ust. 1 pkt 1 i 2, w części dotyczącej wzorów zaświadczenia i zgłoszenia, które wchodzi w życie z dniem 15 maja 1995 r.

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 1995 r. (poz. 169)

Załącznik nr 1

ZAŚWIADCZENIE Nr .....

na wywóz/wysłanie* za granicę zagranicznych środków płatniczych zakupionych/wymienionych* w banku lub wypłaconych z rachunku walutowego

Zaświadcza się, że pan(i)/firma/instytucja* .....
 (imię i nazwisko lub nazwa)

zamieszkały(a) w/z siedzibą w* ..... , posiadający(a)
 ..... jest uprawniony(a) do wywozu/wysłania*
 (nazwa i nr dowodu tożsamości)

za granicę, na podstawie przepisów dewizowych/indywidualnego zezwolenia dewizowego* .....
 (nr i data)

następujących zagranicznych środków płatniczych:

Rodzaj zagranicznych środków płatniczych	Waluta	Kwota lub wartość nominalna	
		w cyfrach	słownie
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....

Zaświadczenie niniejsze uprawnia wymienioną w nim osobę, firmę lub instytucję do wywozu/wysłania* za granicę oznaczonych wyżej zagranicznych środków płatniczych pod warunkiem zgłoszenia ich organom administracji celnej (pocztowej) do kontroli. Zaświadczenie, jeżeli jest wystawione na wywóz, może być wykorzystane tylko jednorazowo przy najbliższym przekroczeniu granicy.

Pieczęć banku.

Pieczętka i podpis
 pracownika banku

..... dnia ..... 199 ..... r.

Uwaga: Zaświadczenie jest ważne 6 miesięcy od dnia jego wystawienia.

* Niepotrzebne skreślić

ZGŁOSZENIE**przywozu do Polski wartości dewizowych**

Zaświadcza się, że pan(i) ....., zamieszkały(a)
(imię i nazwisko)
....., posiadający(a) paszport nr .....
(kraj stałego zamieszkania)
przywiózł(ozła) w dniu dzisiejszym do Polski następujące wartości dewizowe:

Czeki i weksle (inne dewizy)¹ .....

Papiery wartościowe² .....

Złoto dewizowe³ .....

Platynę dewizową⁴ .....

Waluty obce⁵ .....

Zaświadczenie niniejsze jest imienne i uprawnia osobę wymienioną w zaświadczeniu do powrotnego wywozu za granicę, na podstawie przepisów dewizowych lub indywidualnego zezwolenia dewizowego, wyżej wyszczególnionych wartości dewizowych, a w przypadku walut obcych i dewiz — także ich równowartości w innych zagranicznych środkach płatniczych określonych w zaświadczeniu banku, który dokonał wymiany i stwierdził w nim uprawnienie do wywozu.

Pieczęć urzędu celnego bądź
placówki Straży Granicznej

Podpis urzędnika urzędu celnego
bądź placówki Straży Granicznej

..... dnia ..... 199 ..... r.

Uwaga: Zgłoszenie jest ważne 6 miesięcy od dnia jego wystawienia.

¹ Podać rodzaj (czeki, czeki podróżnicze, weksle, akredytywy pieniężne, polecenia wypłat, przekazy pieniężne), walutę i wartość nominalną.

² Podać rodzaj (imienne, na okaziciela), walutę, a w przypadku papierów procentowych także wartość nominalną.

³ Podać postać (naturalna, sztabki, monety bite po roku 1850, półfabrykaty, przedmioty nie mające znamion wyrobu użytkowego) oraz ilość i wagę.

⁴ Jak w pkt 3.

⁵ Podać walutę i ilość (w cyfrach i słownie).